Súd:	Okresný súd Topoľčany
Spisová značka:	1T/63/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu:	4622010288
Dátum vydania rozhodnutia:	14. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Adriana Tomrecaj PhD.
ECLI:	ECLI:SK:OSTO:2022:4622010288.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany, v konaní pred samosudkyňou JUDr. Adrianou Tomrecaj, PhD., v trestnej veci obžalovaného K. P. pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom v Topoľčanoch dňa 14.09.2022, takto

r o z h o d o l :

obžalovaný
K. P., narodený XX.XX.XXXX v P.,
trvale bytom E., E. XXX/X,
t.č. od 21.03.2022 vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS B.

u z n á v a s a v i n n ý m , ž e :

dňa 19.03.2022 o 22:44 hod. v obci Biskupová, okres P. viedol osobné motorové vozidlo továrenskej značky Škoda Superb, šedej metalízy, bez evidenčných čísel, kde bol spozorovaný hliadkou PZ Obvodného oddelenia PZ Nitrianska Blatnica, ktorá začala predmetné vozidlo zastavovať, na čo obžalovaný nereagoval, začal s vozidlom cúvať, následkom čoho s vozidlom zišiel do potoka, kde zadnou časťou narazil do betónového mostíka vedúceho k rodinnému domu č. XXX, pričom motorové vozidlo viedol aj napriek tomu, že trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 0T/273/2021 zo dňa 18.10.2021, právoplatným dňa 18.10.2021 mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky, trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 0T/2/2022 zo dňa 07.01.2022, právoplatným dňa 07.01.2022 mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky, rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu v Hlohovci Okresného riaditeľstva PZ v Trnave, sp. zn. ORPZ-TT-ODI4-2020/007984 zo dňa 13.08.2020, právoplatným dňa 13.08.2020 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 24 mesiacov a rozhodnutím o priestupku Okresného dopravného inšpektorátu v Hlohovci Okresného riaditeľstva PZ v Trnave, sp. zn. ORPZ-TT-ODI4-2020/009367, 010430 zo dňa 13.08.2020, právoplatným dňa 13.08.2020 mu bol uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlo na dobu 24 mesiacov,

t e d a :

maril výkon rozhodnutia súdu a iného orgánu verejnej moci tým, že vykonával činnosť, na ktorú sa vzťahuje rozhodnutie súdu a iného orgánu verejnej moci o zákaze činnosti,

t ý m s p á c h a l :

prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona.

Z a t o s a m u u k l a d á :

Podľa § 348 odsek 1 Trestného zákona, zistiac poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona a zistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona, s použitím § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona, nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona sa obžalovaný zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 61 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 3 (tri) roky.

o d ô v o d n e n i e :

Na základe obžaloby Okresného prokurátora v Topoľčanoch č. Pv 130/22/4406, prejednal Okresný súd Topoľčany trestnú vec proti obžalovanému K. P. a na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie prečítaním listinných dôkazov založených v spise.

Z výsledkov vykonaného dokazovania bol zistený skutkový stav tak, ako je opísaný vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Obžalovaný K. P. na hlavnom pojednávaní dňa 17.08.2022 urobil vyhlásenie v zmysle § 257 odsek 1 písmeno b) Trestného poriadku, že je vinný zo spáchania skutku, ktorý mu je kladený za vinu vo vyššie označenej obžalobe. Keďže na všetky otázky súdu, položené mu podľa ustanovenia § 333 odsek 3 písmeno c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedal obžalovaný kladne, po súhlasnom stanovisku prokurátora a obhajcu, súd jeho vyhlásenie prijal a rozhodol, že dokazovanie v rozsahu priznania spáchania skutku sa na hlavnom pojednávaní nevykoná. Súd takto rozhodol z dôvodu, že vyhlásenie obžalovaného o vine bolo v zhode s dokazovaním vykonaným v prípravnom konaní, nakoľko obžalovaný sa ku skutku priznal v celom rozsahu a svoj skutok oľutoval, a tiež z dôvodu, že protiprávnym úmyselným konaním obžalovaného boli naplnené všetky znaky skutkovej podstaty prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona po stránke subjektívnej, ako aj po stránke objektívnej. Takýmto postupom bolo dostatočne preukázané, že skutok spáchal obžalovaný spôsobom uvedeným v skutkovej vete obžaloby, v dôsledku čoho bol tento skutok aj správne právne kvalifikovaný a následne súd vykonal dokazovanie iba čo sa týka výroku o treste a o ochrannom opatrení.

Dokazovanie na hlavnom pojednávaní súd vykonal prečítaním listinných dôkazov zabezpečených do spisu, pričom v rámci takto vykonávaného dokazovania bol prečítaný trestný rozkaz Okresného súdu Trnava č. k. 0T/273/2021-43 zo dňa 18.10.2021, trestný rozkaz Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/2/2022 zo dňa 07.01.2022, evidenčná karta vodiča, evidenčná karta vozidla, avízo, výpis z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, správa o povesti z Mesta Y., správa Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Y., hodnotenie z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody B., skrátený výpis klienta, rozsudok Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/41/2019 zo dňa 28.01.2020, lustrácia v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže, lustrácia v evidencií Sociálnej poisťovni, výpis z centrálnej evidencií správnych deliktov a priestupkov, lustrácia v databáze súdov, odpis registra trestov, trestný rozkaz Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/80/2020 zo dňa 09.11.2020 a zároveň bol oboznámený podstatný obsah pripojených spisov Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/41/2019, Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/273/2021, Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/80/2020 a Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/2/2022.

Z evidenčnej karty vozidla vyplývalo, že jediným vlastníkom a držiteľom osobného motorového vozidla značky Škoda Superb s R.: P je K. C., narodená XX.XX.XXXX, bytom J. XX, P..

Z evidenčnej karty vodiča - obžalovaného vyplývalo, že obžalovaný nemá evidované žiadne vodičské oprávnenie. Napriek tomu má evidovaných šesť priestupkov v doprave, a to tri, ktorých sa dopustil ako spolujazdec tým, že nebol počas jazdy pripútaný bezpečnostným pásom dňa 06.10.2017, 16.01.2022 a 29.01.2022, a všetky tri priestupky boli vyriešené blokovou pokutou vo výške 20 až 30 eur. Dňa 06.06.2020 sa obžalovaný dopustil priestupku ako chodec, za čo bol potrestaný blokovou pokutou

vo výške 20 eur a následne sa dopustil dňa 15.08.2019 priestupku ako vodič motorového vozidla, tým, že nebol pripútaný bezpečnostným pásom a viedol vozidlo nad 12000 kg na ceste, kde je to zakázané. Za tento priestupok bol obžalovaný sankcionovaný blokovou pokutou vo výške 50 eur. Dňa 03.06.2020 sa obžalovaný dopustil priestupku tým, že viedol motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia. Z evidenčnej karty vodiča vyplývalo, že obžalovaný mal doposiaľ uložené tri zákazy činnosti a to, prvý na základe rozhodnutia Okresného dopravného inšpektorátu v Hlohovci pod č. ORPZ-TT-ODI4-2020/009367, 010430 zo dňa 13.08.2020, právoplatným dňa 13.08.2020 vo výmere 24 mesiacov za skutok zo dňa 09.06.2020, druhý na základe rozhodnutia Okresného dopravného inšpektorátu v Hlohovci pod č. ORPZ-TT-ODI4-2020/007984 zo dňa 13.08.2020, právoplatným dňa 13.08.2020 vo výmere 24 mesiacov za skutok zo dňa 25.02.2020 a trest zákazu činnosti uložený Okresným súdom Piešťany pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona zo dňa 07.01.2022, právoplatným dňa 07.01.2022 vo výmere 36 mesiacov.

Zo správ o povesti a k osobe obžalovaného, teda z výpisu z avíza, z ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky, zo správy o povesti z Mesta Y., zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Y., z hodnotenia z Ústavu na výkon väzby a Ústavu na výkon trestu odňatia slobody B., zo skráteného výpisu klienta, z lustrácie v evidencii Zboru väzenskej a justičnej stráže, z lustrácie v evidencií Sociálnej poisťovni, z výpisu z centrálnej evidencií správnych deliktov a priestupkov, z lustrácie v databáze súdov, súd zistil, že voči obžalovanému sú v súčasnosti vedené tri trestné stíhania. Doposiaľ sa dopustil 15 priestupkov a to jedného za stratu občianskeho preukazu, ôsmych priestupkov na úseku dopravy, tým že nepoužil štyrikrát bezpečnostné pásy, jedenkrát nepoužil reflexné prvky ako chodec, trikrát viedol osobné motorové vozidlo bez vodičského oprávnenia dňa 25.02.2020, 03.06.2020 a 09.06.2020, troch priestupkov za nedodržiavanie protipandemických opatrení, dvakrát sa dopustil priestupku proti verejnému poriadku a jedenkrát priestupku proti majetku. Mesto Y. neriešilo vo vzťahu k obžalovanému doposiaľ žiadnu sťažnosť, nebol prejednávaný v priestupkovom konaní Mestom Y., ani Mestskou políciou v Y.. Obžalovaný nebol a ani nie je evidovaný v evidencií uchádzačov o zamestnanie na Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny G., pracovisko Y. a nepoberá a ani nepoberal štátne sociálne dávky, či dávku v hmotnej núdzi. Z hodnotenia Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby B. vyplývalo, že obžalovaný je slobodný, bezdetný, pôvodným povolaním robotník, ktorý bol pred nástupom do výkonu trestu odňatia slobody dňa 21.03.2022 zamestnaný vo firme zameranej na logistiku. Jeho správanie a vystupovanie vo výkone trestu nemalo žiadne nedostatky, príkazy a pokyny príslušníkov plní, v osobných veciach si udržiava primeraný poriadok, zásady osobnej a kolektívnej hygieny má osvojené, konflikty medzi odsúdenými nevyvoláva, disciplinárne odmenený ani potrestaný nebol. Krátko bol zaradený na pracovisko, ale z dôvodu slabej pracovnej morálky bol vyradený. Obžalovaný sa toho času nachádza vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Z. na výkon väzby Leopoldov, kde vykonáva trest odňatia slobody uložený mu Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 0T/2/2022 vo výmere 8 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu so stredným stupňom stráženia od 21.03.2022. Predpokladaný koniec trestu má 20.11.2022. Po vykonaní tohto trestu má obžalovaný nastúpiť výkon ďalšieho trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov ktorý mu bol uložený Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 15T/41/2019 s predpokladaným koncom trestu dňa 18.09.2023, po vykonaní ktorého má nastúpiť výkon trestu odňatia slobody uložený mu Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 0T/273/2021 vo výmere 4 mesiace s predpokladaným koncom trestu dňa 15.01.2024. V evidencií Sociálnej poisťovne má obžalovaný evidované len tri krátke obdobia počas ktorých bol pracovne zaradený počas výkonu trestu odňatia slobody a nie je poberateľom dôchodku, ani nemocenského, ani úrazového poistenia či poistenia v nezamestnanosti.

Z odpisu registra trestov, oboznámených meritórnych rozhodnutí a z pripojených spisov vyplývalo, že obžalovaný bol doposiaľ päťkrát súdne trestaný. Prvýkrát bol obžalovaný súdne trestaný trestným rozkazom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 0T/235/2019 zo dňa 12.09.2019, právoplatným dňa 12.09.2019 pre prečin krádeže podľa § 212 odsek 1 písmeno a), b), g) Trestného zákona za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmienečným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov. Tento trest bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Trnava sp. zn. 15T/41/2019, zo dňa 28.01.2020, právoplatným dňa 28.01.2020 ktorým bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným pre pokračovací prečin krádeže podľa § 20 Trestného zákona k § 212 odsek 1 písmeno b), odsek 2 písmeno a) Trestného zákona a v bode 2/ obžaloby podľa § 212 odsek 1 písmeno g) Trestného zákona účinného od 01.08.2019, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu 30 mesiacov a zároveň bol zrušený

výrok o treste, ktorý bol obžalovanému uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 0T/235/2019 zo dňa 12.09.2019. Uznesením Okresného súdu Trnava č. k. 15T/41/2019-604 zo dňa 26.07.2021, právoplatným v spojení s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 3Tos/149/2021 zo dňa 12.10.2021 súd rozhodol, že obžalovanému nariadil výkon nepodmienečného súhrnného trestu odňatia slobody vo výmere 10 mesiacov a na jeho výkon ho zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia. Trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/80/2020 zo dňa 09.11.2020, ktorý bol obžalovanému doručený dňa 09.11.2020, právoplatným dňa 09.11.2020 bol obžalovaný uznaný vinným pre spolupáchateľstvom spáchaný prečin porušovania domovej slobody podľa § 20, 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a pre spolupáchateľstvom spáchaný prečin krádeže v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1, § 20, § 212 odsek 1 písmeno a), písmeno g), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona a bol mu uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov nepodmienečne na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a zároveň mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou a ochranné liečenie patologického hráčstva ambulantnou formou. Obžalovaný nastúpil výkon trestu odňatia slobody 09.11.2020 do výkonu ktorého mu bola započítaná väzba od 07.07.2020. Uložený trest odňatia slobody obžalovaný vykonal dňa 07.09.2021. Uložené ochranné liečenie doposiaľ nevykonal. Trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/273/2021 zo dňa 18.10.2021, doručeným dňa 18.10.2021, právoplatným dňa 18.10.2021 bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, pre skutok ktorého sa dopustil dňa 15.10.2021 tým, že viedol osobné motorové vozidlo napriek tomu, že mal rozhodnutím o priestupku Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, Okresného dopravného inšpektorátu v Hlohovci č. ORPZ-TT-ODI4-2020/009367, 010430 zo dňa 13.08.2020, právoplatným dňa 13.08.2020 uloženú sankciu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov, a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiace na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky. Obžalovaný má predpokladaný nástup výkonu trestu odňatia slobody dňa 18.09.2023. Trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany sp. zn. 0T/2/2022 zo dňa 07.01.2022, doručeným dňa 07.01.2022, právoplatným dňa 07.01.2022 bol obžalovaný právoplatne uznaný vinným pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, pre skutok ktorého sa dopustil dňa 06.01.2022 tým, že viedol osobné motorové vozidlo napriek tomu, že mal trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/273/2021 zo dňa 18.10.2021, právoplatným dňa 18.10.2021 uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky, rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, Okresného dopravného inšpektorátu v Hlohovci č. ORPZ-TT-ODI4-2020/007984 zo dňa 13.08.2020, právoplatným dňa 13.08.2020 uloženú sankciu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov a rozhodnutím Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, Okresného dopravného inšpektorátu v Hlohovci č. ORPZ-TT-ODI4-2020/009367, 010430 zo dňa 13.08.2020, právoplatným dňa 13.08.2020 uloženú sankciu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 24 mesiacov, a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiace na výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 3 roky. Obžalovaný bol dodaný do výkonu trestu odňatia slobody dňa 21.03.2022.

Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní a na základe vyhlásenia obžalovaného o vine, mal súd za jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete obžaloby. Tiež bolo preukázané, že skutok vykazuje znaky žalovaného trestného činu a, že skutok spáchal obžalovaný K. P..

Pri úvahách o druhu trestu a jeho výmere postupoval súd v zmysle ustanovení § 34 odsek 1 až odsek 4, odsek 6 Trestného zákona, pričom bral do úvahy spôsob spáchania trestného činu, jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchateľa a možnosť jeho nápravy.

V súvislosti s rozhodovaním o treste u obžalovaného súd poukázal na základné pravidlá dôležité pri ukladaní trestu. Medzi ne v prvom rade patrí ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona zakotvujúce účel trestu, podľa ktorého trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchateľom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a

súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou.

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon, na ochranu spoločnosti, jednak pred páchateľom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti - potencionálnym páchateľom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou. Ochrana spoločnosti pred páchateľmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých členov spoločnosti, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potenciálnych páchateľov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchateľa spoločnosťou (retribúcia). V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchateľa a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Osobu páchateľa treba hodnotiť vo všetkých súvislostiach. V rámci hodnotenia osoby páchateľa nemožno obísť ani možnosti jeho nápravy.

Zásada proporcionálnosti trestu znamená, že trest musí byť úmerný k spáchanému trestnému činu. Úmernosť trestu okrem iného určujú aj pohnútka páchateľa a možnosti jeho nápravy.

Úsudok o možnosti nápravy páchateľa si súd vytvára z veľkej časti už na základe hodnotenia povahy a závažnosti spáchaného trestného činu (t.j. či ide o prečin, zločin, obzvlášť závažný zločin) pri náležitom zhodnotení osoby páchateľa. Možnosť nápravy páchateľa konkretizuje jeho osobu vo všetkých zásadných súvislostiach. Primárne ide o stanovenie prognózy budúceho vývoja správania sa páchateľa na základe objasnenia jeho osobnostných vlastností a ich spojitostí so spáchaným trestným činom, vrátane vplyvu sociálnej mikroštruktúry. Z hľadiska posúdenia možnosti nápravy páchateľa má veľký význam celkový spôsob jeho života a jeho správanie pred spáchaním trestného činu a jeho postoj k spáchanému trestnému činu (Rt 23/1967). Záver súdu o možnosti nápravy páchateľa musí byť vždy v plnom súlade s ochranou, ktorú súd uloženým trestom poskytuje záujmom spoločnosti, štátu a členom spoločnosti pred útokmi páchateľov trestných činov a výchovným pôsobením na ostatných členov spoločnosti.

Pri ukladaní trestu obžalovanému súd vychádzal zo závažnosti spáchaného trestného činu z ktorého bol obžalovaný uznaný vinným a ktorú určuje primárne zákonodarca stanovením rozpätia trestnej sadzby, pričom v danom prípade je výška trestnej sadzby stanovená zákonom (podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona) až na 2 roky.

Vo všeobecnosti súd konštatuje, že pri ukladaní trestu musí súd v prvom rade vychádzať zo závažnosti spáchaného trestného činu. Závažnosť trestného činu určuje sám zákonodarca a to stanovením rozpätia trestnej sadzby a tým, že jednotlivé trestné činy, podľa stanovenej trestnej sadzby a formy zavinenia, zaraďuje medzi prečiny, zločiny, prípadne obzvlášť závažné zločiny. Tomuto zaradeniu potom zodpovedá buď možnosť súdu ukladať rôzne druhy trestov (napríklad alternatívnych, nespojených s odňatím slobody), prípadne povinnosť súdu uložiť len trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o druh trestu ukladaný obžalovanému, súd pri rozhodovaní v prvom rade prihliadal na osobu obžalovaného a skutočnosť, že obžalovaný bol už v minulosti opakované sankcionovaný v priestupkovom konaní, ako aj súdne trestaný za totožné skutky, za ktoré boli obžalovanému opakovane uložené tresty a sankcie zákazu činnosti. Všetky predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, či už za majetkovú trestnú činnosť alebo za marenie výkonu úradného rozhodnutia, v spojené s oboznámenou lustráciou v databáze priestupkov a správnych deliktov, v ktorej má obžalovaný evidovaných 15 priestupkov preukazujú, že obžalovaný sa opakovane dopúšťa protiprávneho konania, ktoré je v rozpore

so zákonom, ako aj všeobecnou požiadavkou spoločnosti rešpektovania platného právneho poriadku všetkými členmi spoločnosti. Avšak ani jedno z týchto odsúdení, či priestupkových potrestaní, nemalo na obžalovaného požadovaný výchovný vplyv, ktorý by mu zabránil v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Obžalovaný napriek tomu, že si bol plne vedomý, že nemá vodičské oprávnenie a zároveň mu bolo či už v priestupkovom konaní alebo v trestnom konaní súdom uložený zákaz činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu sa opakovane dopustil totožného protiprávneho konania. V prípade obžalovaného súd nevzhliadol žiadny dôvod, ktorý by viedol k uloženiu alternatívneho trestu, nakoľko by takýmto alternatívnym trestom nebol podľa súdu naplnený účel trestu spočívajúci jednak v zabránení v páchaní ďalšej trestnej činnosti, ako aj dosiahnutí prevýchovy obžalovaného. Na posudzovanie možnosti nápravy obžalovaného má vplyv jednak celkový spôsob života obžalovaného a jeho správanie pred spáchaním trestného činu. Skutočnosť, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu od začiatku priznával a úprimne ho ľutoval neviedla k presvedčeniu, že uložením alternatívneho trestu by bol dosiahnutý zákonom požadovaný účel trestu. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že potom čo bol obžalovaný prepustený z výkonu trestu odňatia slobody vykonávanom v trestnej veci Okresného súdu Piešťany sp. zn. 8T/80/2020, dňa 07.09.2021 sa dňa 15.10.2021 dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona za ktorý bol právoplatne uznaný vinným a potrestaný na trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 4 mesiace Okresným súdom Trnava pod sp. zn. 0T/273/2021, následne sa dopustil totožného skutku dňa 06.01.2022 za ktorý bol právoplatne uznaný vinným a potrestaný na trest odňatia slobody nepodmienečne vo výmere 8 mesiacov Okresným súdom Piešťany pod sp. zn. 0T/2/2022. Ani jedno z týchto odsúdení neviedlo obžalovaného k prevýchove a nezabránilo mu, aby sa opakovane dňa 19.03.2022 nedopustil totožného skutku, ktorý je predmetom tohto konania. Obžalovaný sa tak v období necelých 7 mesiacov strávených na slobode dopustil trikrát prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona, pričom už pri prvých dvoch odsúdeniach mal obžalovaný možnosť poučiť sa a vyhýbať sa protiprávnemu konaniu a viesť riadny život. Opakované porušovanie a nerešpektovanie právneho poriadku zo strany obžalovaného preukazujú, že obžalovaný ako špeciálny recidivista nemá ochotu ani snahu napraviť sa a v budúcnosti sa vyhýbať protiprávnemu konaniu. Úmernosť nepodmienečného trestu odňatia slobody k spáchanému trestnému činu tak je daná jednak pohnútkou obžalovaného, ktorý pri páchaní skutku nemal žiadny závažný dôvod na svoje konanie, ako aj možnosťou jeho nápravy. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti neboli splnené zákonne podmienky ani na podmienečný odklad uloženého trestu odňatia slobody podľa § 49 odsek 2 Trestného zákona, pretože nemal súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a nápravu páchateľa výkon trestu odňatia slobody nie je nevyhnutný.

Pri úvahách týkajúcich sa výšky ukladaného trestu súd prihliadol na osobné pomery obžalovaného, ako aj na okolnosti spáchania skutku a predchádzajúci spôsob života obžalovaného, pričom v tejto súvislosti súd považuje za potrebné poukázať v prvom rade na skutočnosť, že v prípade obžalovaného ide o špeciálnu recidívu, pričom predošlé odsúdenia obžalovaného a snaha o jeho nápravu sa minula účinkom, ktoré predpokladá trestné právo a ochrana spoločnosti pred takýmto správaním jedinca musí byť dôslednejšie naplnená.

Pri ukladaní trestu súd zvažoval všetky hľadiská pre ukladanie trestu a jeho výmery. Obligatórne pritom zvažoval aj všetky poľahčujúce okolnosti podľa § 36 písm. a) až písm. o) Trestného zákona a priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. a) až písm. o) Trestného zákona, pričom u obžalovaného zistil dve poľahčujúce okolnosti a to, že obžalovaný sa k spáchaniu trestného činu priznal a úprimne trestný čin oľutoval (§ 36 písm. l) Trestného zákona) tým, že sa ku skutku priznal už v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní, a že obžalovaný svojim vyhlásením, že je vinný zo spáchania žalovaného skutku súdu napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti, keďže súd nemusel vykonávať dokazovanie ohľadom viny obžalovaného (§ 36 písm. n) Trestného zákona). Súd u obžalovaného zistil aj jednu priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, a to, že už bol za trestný čin odsúdený (podľa § 37 písmeno m) Trestného zákona). Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona, pri určovaní druhu trestu a jeho výmery, musí súd prihliadať na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností. V danom prípade je u obžalovaného prevyšujúci pomer poľahčujúcich okolností v pomere 2:1, a preto súd v súlade s § 38 odsek 3 Trestného zákona upravil zákonom ustanovenú trestnú sadzbu (až na 2 roky), tak že hornú hranicu zákonom ustanovenej trestnej sadzby znížil o jednu tretinu (o 8 mesiacov) a trest ukladal v rámci takto upravenej trestnej sadzby, teda v rozmedzí až na 16 mesiacov.

Súd dôsledne hodnotil osobu páchateľa - obžalovaného, prihliadol na jeho pomery a možnosť jeho nápravy, ktorý po vykonaní trestu, vrátane programu resocializácie v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody, bude mať možnosť zmeniť spôsob života a vyvarovať sa po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody konaniu obdobného charakteru. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a ustanovenia zákona má súd za to, že na zabezpečenie ochrany spoločnosti a dosiahnutie účelu trestu, s prihliadnutím na požiadavku primeranosti trestu k závažnosti spáchaného trestného činu, je trest uložený obžalovanému v hornej polovici upravenej zákonom ustanovenej trestnej sadzby vo výmere 12 mesiacov primeraný a spravodlivý.

Súd obžalovaného na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, keďže bol v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na charakter prejednávaného trestného činu súd zároveň považoval za potrebné uložiť obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu, a to vo výmere tri roky, zohľadniac pri tom nielen samotné okolnosti prípadu, ale aj osobu obžalovaného, ktorý sa opakovane dopúšťal prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 odsek 1 písmeno d) Trestného zákona. Súd zároveň prihliadaj aj na skutočnosť, že trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 0T/273/2021 zo dňa 18.10.2021, právoplatným dňa 18.10.2021 bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v trvaní 4 roky a trestným rozkazom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 0T/2/2022 zo dňa 07.01.2022, právoplatným dňa 07.01.2022 mu bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na dobu 3 roky, teda tresty rovnakého druhu, pričom najvyššia prípustná výmera trestu zákazu činnosti podľa § 61 odsek 2 Trestného zákona je 10 rokov. Teda ukladaný trest zákazu činnosti v posudzovanej veci vo výmere tri roky spolu s doteraz nevykonanou časťou trestov zákazu činnosti uložených skoršími rozhodnutiami súdov vo výške 7 rokov neprevyšujú najvyššiu povolenú výmeru trestu zákazu činnosti.

Podľa názoru súdu je uložený trest odňatia slobody v spojení s uloženým trestom zákazu činnosti zákonný, spravodlivý a adekvátny a splní svoj účel tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 odsek 1 Trestného zákona tak v rámci jeho pôsobenia na obžalovaného, ako aj jeho pozitívneho vplývania na ostatných členov spoločnosti z hľadiska generálnej prevencie. Súd považoval najmä vzhľadom na okolnosti predmetnej veci (špeciálnu recidívu obžalovaného) uloženie tohto trestu odňatia slobody za primerané, nakoľko bolo zrejmé, že predchádzajúce odsúdenia nemali na obžalovaného požadovaný výchovný vplyv, neviedli k jeho prevýchove a nezabránili mu v páchaní ďalšej trestnej činnosti.

S poukazom na všetky vyššie uvedené skutočnosti bolo rozhodnuté tak ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie na súde, proti ktorého rozsudku smeruje (Okresný súd Topoľčany), a to do 15 (pätnásť) dní odo dňa oznámenia rozsudku. O odvolaní rozhoduje Krajský súd v Nitre.
Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.
V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie možno oprieť o nové skutočnosti a dôkazy. Právo podať odvolanie nemá ten, kto sa tohto práva výslovne vzdal.